

Ще съмне.

На дължъ и ширъ тъмнѣятъ небесата;
Подъ лунний блѣсъкъ,
Окжпана въ лжчи, нѣмѣй земята
Въ срѣднощна доба.

Звѣздитѣ трепкатъ чудно, катъ ялмази
Въвъ висинето;
Вѣтрець самотно лѣхне на талази —
И пакъ мълчание . . .

Прѣваля нощъ . . . ей скоро ще разсъмне, —
Ще грѣйне слънце
И всичко ще оживи: — пакъ ще гръмне
Отъ студъ земята . . .

М. Симеоновъ.

